

ВПЕРЕД!

РОБІТНИЧА ГАЗЕТА,

орган української соціалдемократичної партії.

Виходить кожного дня о 3 год. пополудні

Ціна примірника у Львові й на провінції:

40 сот.

Місячна передплата з пересилкою **10 К.**

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ І АДМІНІСТРАЦІЇ:

„ВПЕРЕД“, ЛЬВІВ, ВУЛИЦЯ РУСЬКА Ч. 3,
I. поверх.

Пролетарі всіх народів єднайтеся!

На доказ Начальній Команди В. П. видаємо нашу газету крім звичайного нашого українського письма — також і латинськими буквами Розказом сьому повинуються тільки з konieczności, бо не хочемо позбавити наших читачів свого рідного слова.

Масові арештування в редакції „Вперед“.

Ревізії в камениці Ставропілї.

Як ми вже вчора доносили, готова до друку форма (чотири сторони) вчорашнього числа розсилалася. Ізза технічних труднощів газету не можна було друкувати, як звичайно, о 3. годині пополудня. Щоби не лишити львівських Українців без газети, рішив редакційний комітет видати хочби лише одну сторінку. Передплатників, відбирачів і кольпортерів, які зійшлися вже о годині 2:30, повідомлено, що можуть відібрати собі газету шойно о 5. годині. За той час робітники в друкарні горячково приготували новий склад. О годині 5-тій появилася число і перші примірники власноручно відібрав з друкарні воякий пресового бюра.

І всьо булоби в порядку, якби не...

Ще перед 5. годинною почали облягати нашу редакцію передплатники, відбирачі та кольпортери. Не могли діджати спізненого числа — і не діждалися!

О 5. годині надійшла сильна військова патруля під проводом старшого десятника. Всі брами і двері обставлено жовнірами. Почалася контрола особистих документів. По дуже скрупулятній контролі і допитах, коли показалося всьо в порядку, випущено до дому вілківнайця тих малолітніх хлопців кольпортерів. Старших задержано.

Почалися тепер ревізії в приватних мешканнях Ставропілї (вісімнадцять з ряду!), на другім і третім поверсі. Ревізії, як звичайно, лишилися без успіху.

Старший десятник, позаписувавши собі імена, хотів уже випустити всіх домі.

Та — явився другий, старший контрольний орган, відділ полевой жандармерії, під проводом поручника і ще одного офіцера.

Почалася нова контрола документів в сінях і на сходах, ведучих до редакції. Поручник позаписував собі знову імена всіх присутніх. По скінченню урядування в сінях, війшов поручник з жандармами до мешкання редакції. І тут спав собі назвиска присутних та зревідував усі кімнати. Не найшовши нічого підозрілого в редакції, — казав жовнірам виломити двері до прилягаючого до редакції приватного мешкання неспитного у Львові дра Сидора Голубовича. В мешканні дра Голубовича переведено етислу ревізію. Заглядаю в найменший куттик, поперевертано постелю, папери; — не найдено одначе нічого. В підозрінне поручника понав лише зяйись старий капелюх (?) і нагортка..., які др. Голубович не забрав з собою.

По довершенні ревізії і допитах відведено всіх разом, коло кількадесяти осіб, під сильною ескортою до військової команди.

В справі вчорашніх арештувань інтервеніють сьогодні наші товариші.

З приводу висше наведених подій, повстали в місті різні сплетні. Говорено найстрашніші річи: про відкриті тайних магазинів крісів, машинових крісів, амуніції, про убитих і раних і так далі і так далі... А коли ведено через місто арештованих під сильним кордоном військова — різні толки дійшли до зеніту!..

А всьому тому винна була та розсипана форма 21. числа „Вперед“, — в якій була поміщена стаття з „Pobudki“ п. н.: „Więcej energii, a mniej tej szkodliwej, polskiej dobroćliwości!“...

Нехай живе німецька соціалістична республіка!

Сими словами замкнув предсідник тов. Ляйнерт всенімецький конгрес представників Робітничих і Жовнірських Рад. В останнім дні нарад конгресу одголосоно прийнято внесення на безпрогоночну соціалізацію копалень, а в першій мірі копалень вугля, заліза і калі. Внесення на соціалізацію дальших галузей промислу і фінансових інституцій переказано Народньому Комісаріатові. Німецькі товариші плянують перевести поступенно соціалізацію всіх галузей великої продукції, а передовсім тих, що належать до акційних спілок, картелів, пулів і трестів, як пр. електричний промисл, а дальше банки, головні гіпотетичні банки, товариства взаємних обезпечень, театри. Останнє слово за переведенням соціалізації політичних конгресів німецьким установчим зборам. Під кличем соціалізації продукції відбудуться німецькі вибори до конститутанти.

В рядах німецької соціальної демократії справа покінчення з капіталістичним способом продукції є засадничо порішена в сім напрямі, що всі середники великої продукції мають бути соціалізовані, т. зв. всі фабрики, копальні, транспортні середники, як залізниці, кораблі, дальше банки і другі фінансові інституції мають перейти на власність і під управу держави, зглядно громад. Нема лише згоди, що до речиння і способу переведення соціалізації. Одна частина німецької соціальної демократії під проводом тов. Лібкнехта і Розі Люксембург т. зв. независимі або радикальні соціалісти домагаються безпроводочної соціалізації всіх середників продукції і се при помочи декретів — як се зробили більшовики в Росії. Друга частина німецької соціальної демократії хоче перевести соціалізацію поволи, поступенно, в до розі ухвал установчих зборів, зглядно будучого парламенту. Та одні і другі засадничо є згідні, що соціалізацію муситься перевести і що муситься положити кінець приватній, капіталістичній продукції. На всякий случай, чи при виборах здобудуть більшість независимі чи уміровані соціалісти, справа соціалізації середників продукції в Німеччині скорше чи пізніше буде переведена і Німеччина після Росії буде другою великою державою, якої устрій буде опиратися на соціалістичних основах. Соціалізація середників продукції в Німеччині є важним етапом соціалізації продукції на цілім світі і тому ми, як частина міжнародного соціалістичного пролетаріату, кличемо з тов. Ляйнертом: **Нехай живе соціалістична республіка Німеччини! Побіда соціалізму в Німеччині і за порукою побіди соціалізму у нас!**

Справа східної Галичини.

„Незванная Мысль“, орган російських соціалдемократів в 201 ч. річево обговорює східногалицьке питання. Сю статтю, із деякими скороченнями, подаємо ось тут:

В Австрії поширюється український національний рух, за котрим слідять з великим зацікавленням і національні круги української суспільності і всі ті, котрі намагаються представити собі будучність Австро-Угорщини.

Українці жадають цілковитого відділення східної Галичини від західної. З другої сторони польські правлячі круги, котрі починають тепер нове життя, держаться що до східної Галичини зовсім противних поглядів і хотілиби бачити її прилученою до Польщі. Справу сю замоує ще і те, що Українці не хочуть допустити до розділу українських земель, котрі входять в склад Австро-Угорщини (колишньої — прим. Ред.) та настають на те, щоби разом із східною Галичиною виділено також українські частини Буковини та Угорщини.

Східна Галичина, про котру тепер спорять, є важною так під оглядом економічним як і політичним. Живе тут сливе 5 мільонів мешканців; її простір виносить 70 пр., а населення 66 пр. цілої Галичини.

Етнографічну границю між західною а східною Галичиною переводять звичайно по лінії Сяну. Се одначе не зовсім вірно, бо простір, котрий замешкують Українці, вбивається клином за Сян в західну Галичину. І навпаки, на схід від Сяну стрічається етнографічні острови з польським населенням. Та в кождім случаю можна без великого промаху прийняти Сян за границю обох частин Галичини.

Чотиристолітнє панування Польщі спричинило, що польські і українські інтереси спутались так сильно, що їхній розділ дуже важкий. Головна маса населення — селяни — була українською. О скільки в східну Галичину забрали селяни-Поляки, то вони пропадали в українським морю. За те посеред інтелігенції, поміщиків і бюрократії мали перевагу Поляки. Обясняється се тим, що Українці, котрі належали до сих клас, польонізувалися, а то завдяки упривілейованому становищу Поляків. По прилученню Галичини до Польщі, а головні по 1867 році упривілейовані польські круги поміщицькі захоплюють і на дальше володіння над сьомою країною в свої руки. Сі обставини доводять до польсько української боротьби.

В сій боротьбі одержують обі сторони востанніх десятих літ значні скріплення. В наслідок парцеляцій, переведених в XIX віці, появляються польські селянські острови в східній Галичині. Поляки знаходять підмогу в новоповастаючій класі польських робітників, котрі виривають завдяки розвиткові нафтового промислу. Тай по українській стороні заходять важні зміни. Численна маса селянства виділяє з себе не дуже великий та за те дуже діяльний гурт інтелігенції, духовенства і низшої міської буржуазії. Сі круги, котрі стали осередком національного руху, доповнюють російські емігранти України. В міру скріплення Українців, зачинають вести польські упривілейовані класи острє і беззглядне панування, що доводить до завзятої боротьби обох народів.

Галичина одержала свій сойм, але проголошено таке виборче право, що на 161 послів входить до нього всьо 17 Українців, а в тім трох вірилістів. В міських автономних урядах — повітових радах — забезпечено Полякам рішучу перевагу. Українців або не допускається зовсім до державної служби або лишається їм низші становища. Автономія, котру полишено східній Галичині, забрала в свої руки сливе не всі шкільні справи. А як використано її? (Кінець буде.)

Завдання громади.

(Комунальна політика.)

(Далі.)

Громада стає суверенною в своїм крузі ділання. І коли вона вибирала раду, а та рада вибрала із себе управу (maristrat) або коли потреби громади такі широкі, що вона ще повибирала попри громадську раду різні комітети, як ось шкільний, апровізаційний, комітет для публичного здоровля, комунаційний, промисловий для нагляду над промислом та торговлею, комітет для охорони праці, пожарний, погребовий, будівельний, комітет для заохорони сиріт, знайдів та калік, комітет для украшения публичних площ та огородів, мировий суд і т. д., а рада громадська вислала туди своїх референтів чи відпоручників, то ті всі інституції не потребують нічийого затвердження зноза громади, бо всі ті інституції повстали за волею всієї громади дорогою голосування. Лише ухвали тих комітетів мусять бути провірені і затверджені громадською радою, щоби вони не виходили поза спромогу громади виконання їх під оглядом політичної і грошевої сили громади; бож громадська рада старається о гроші на покривання всіх видатків громади і фінансує всі ті комітети.

Чи є в державі краща і більша контрола, чим контрола самих інтересованих горожан? А пробування горожанина в громадській раді, чи в однім з комітетів лише через два роки так підносить заінтересування громадянина громадським хазайством, так підносить виховання для грома-

дявства і громадянську відповідальність, що всяке вмішування колишніх монархічних іменованих урядників в громадську суверенність треба вважати брутальним здавлюванням громадського виховання, підпиранням підкупства та злодійства. Бо лише на здавлювання і деморалізації могла держатися монархічно-панська влада в суспільстві.

В суверенній громаді не може й не сміє державна виконувати поліційної влади. Для охорони порядку й охорони переведення постанов громадської ради установає також рада своїх урядників і поліцію.

В громаді не сміють існувати побіч себе дві поліції, одна громадська, а друга державна, а дотеперішній виді жандарма. Дотеперішній жандарм був обидою для горожанина, бо він нби друга близька совість пануючого ходила за горожанином і підглядала, чи той підданий не прогрішився в вірності для свого пана. Пануючий ніколи не вірив підданому і сотворив собі жандарма.

Громадська поліція підлягає просто і безпосередньо управі громадської ради, а ніколи нікому збока громади.

Самій громаді і її горожанам залежить на тім, щоби горожанин, котрий не хоче розуміти інтересів других горожан і йде все проти тих інтересів, щоби такого горожанина допровадити до суду. На те має громада свою поліцію, когорта має злодія та злочинця віддати справедливості. (Далі буде.)

Німецькі установчі збори.

Зізд жовнірських і робітничих рад Німеччини ухвалив 400 голосами проти 50, що вибори до установчих зборів мають відбутися в цілій Німеччині дня 19 січня. Аж до скликання установчих зборів вся законодавча і виконавча влада має спочивати в руках Народних Комісарів, теперішнього німецького "правительства", під парламентарною контролею Центральної Ради робітничих і жовнірських рад. Ухвалено далі розоружити всіх протиревольюціонерів, передати найвищу команду над війською і фльотою народному комісаріату. Знести всі військові раги і відзнаки, заборонити війську показуватися на вулицях озброєним, крім служби, а чванне над дисципліною поручити жовнірським радам. Конгрес ухвалив знесення сталої армії, а заведення народної міліції, ухвалено також знести всі ордери, почетні відзнаки й шляхотський титул. Офіцирів має вибирати собі сама народна міліція.

Воєнна ситуація.

З пресового бюро не дістали ми сьогодні звідомлення Начальної Команди польських військ.

НОВИНКИ.

— „Dziennik Ludowy“. В середу, дня 25 грудня с. р. появилася у Львові перше число „Dziennik-a Ludow-ogo“, органу польської соціалістичної партії. Недостача польської соціалістичної газети у Львові тепер, в часі цих переважних подій, які переживає польський нарід, в часі, коли польський пролетаріат нарешті добився до керма в своїй державі, на якій чолі станули Пилсудський і Морачевський, тепер, кажемо, польський пролетаріат у Львові найбільше відчував пекучу потребу робітничої, соціалістичної газети. З першого числа „Dziennik-a Ludow-ogo“ не можна ще судити про його напрям (ми певні, що варшавська кореспонденція і деякі тенденційні, невідповідні для соціалістичної газети нотатки дісталися до першого числа через недогляд), — та ми надіємося і ми певні, що польські товариші совісно вивольнять свою соціалістичну місію і приносять до усунення цієї тяжкої, нездорової атмосфери, яка залягла над львівським небом. Ми здоровимо наш братній орган соціалістичним привітом!

— Український державний консул в Варшаві. „Nowa Gazeta“ доносить, що бувший укр. консул в Лодзі С. Мільбуш, зістав іменованний ген. консулом в Варшаві.

— Переслідування польської людности в Холмщині. — читаємо в „Głos-i Narod-u“ — головню в її полудневих частинах, були правильно приготованими австрійським правительством в порозумінню з Українцями. В українських урядових письмах знайдено листу адміністраційних урядників, які були вже заздалегідь призначені Українською Радою, до агітації на Холмщині. Сю листу має тепер польське правительство, а обіймає вона 67 імен Українців, офіцирів та підофіцирів різних степенів бувшої австрійської армії. — Для відомости „Głos-u“ подаємо, що сю листу виготовлено ще в 1915 р., коли ще польські апетити на Холмщину не були так заостреними, а ходило тут о культурну та економічну поміч нашому гнобле-

ному там окупаційними властями українському населенню.

— Чи революція у Франції? З Жемери доносять, що в Марсильї, Ліоні та інших містах заведено стан облоги.

— Як вони розуміють німецьку мову? Німецько-австрійська Републіка видала урядовий запис до жовнірів німецької народности, в котрім поручає зберігання неутральности в боротьбі народній в східній Галичині. „Ill. Kurjer Codzienny“ поміщає сей комунікат під наголовком: „Republika austriacka wyrzeka się wspólności z Rusinami“. Чому має се відноситися тільки до Українців?..

— Безробітні в Відні і Берліні. Число безробітних росте з кожним днем. У Відні тепер 48 000, в німецькій частині Чехії більше як 25 проц. населення без роботи. У Відні самих деревних робітників 4 000, пекарів 6 000 і т. д. без заняття. В Берліні більше 70 000 робітників даремно шукає праці. У самих металювців 7 000, у деревних більше як 5 000 без хліба й праці.

— Архиви. Стефан в Живці. Кореспонденція „Польонія“ з Кракова доносить, що вже всі архикнязі зложили присягу на вірність поодиноким републикам б. Австрії, не зробив того досі тільки один архикнязь Стефан в Живці. Треба отже зажадати від нього зложення присяги на вірність польській державі, а колиби він не захотів, вивести його до опущення краю.

— Доповняючий вибір до польського союму з двох львівських виборчих округів: 5-го (на місце помершого демократа Лісевича) і 7-го на місце помершого соц.-демократа Йосифа Гудеца, розписало польське міністерство внутрішних справ на день 26. січня 1919, а евентуальний тісний вибір на день 30. січня.

— Поворот німецьких військ з України. Генерал Гінденбург заявив в Мангайм, що нема причини непокоїтись судбою німецького війська, яке ще не вернуло з України. Поворот війська вже зачався; до двох місяців не буде ані одного німецького жовніра на Україні.

— Частинна демобілізація французького війська вже зачалася; розпущено шість найстарших річників себто від 47 до 41 року. „Echo de Paris“ і „Temps“ уважають се вістком скорого мира, а рівночасно відмічують, що антанта має в недозві зорганізувати спільну військову експедицію до Росії.

— „Прикарпатська Русь“, як довідуємося, воскресла із мертвих!

— Юго-славяне попирають днівниарство. З Загребу пишуть, що тамошній начальник пошти і телеграфів, щойно іменованний Народною Радою, звільнив усі часописи від плачення поштової належитости за пересилку часописей.

Оповістки.

— Управа У. С. Д. П. взиває всіх товаришок і товаришів, які не вносили партійного податку за 1918 рік, щоби негайно вирізнявали залеглости. Партійний податок, що виносить всього 1 К в місяць, можна складати щоденно в Секретаріаті, вул. Руська 3, на руки тов. дра М. Фільца.

— Партійний секретаріат, бюро посередництва праці та бюро правних порад знаходяться при вулиці Руській ч. 3, 1. поверх. Урядові години від 10—12 і від 3—4.

— Льональ Львівського Українського Горожанського Комітету знаходиться при вулиці Руській ч. 3, другий поверх. Урядові години: від 9—1 і від 2—3 попол.

— На партійний фонд зложили: Юліан Оглі 20 К, Петро Карпек 10 К, Олена Менцінська 10 К, Юрій Петрушевич 4 К.

— На піддержання українського робітничого днівника зложили даліше (в коронах): М. К. 4, Бронислава Яримович 20, Марушак Адам 20, П. Л. 50, Проскурницький 10, д-р Саїк Григорій 10, Саїк Олекса 10, Приятель № 5 5, V. 30, В. Б. 25, Ришард Бачинський 10, Приятель № 6 5, Марія Смоляк, Василь Дикий 10, Борис 10, М. Ц. 10, С. Т. 5, Н. Н. 160. Разом 240 (Далі буде.)

— На рачених укр. жовнірів зложили (в коронах): Д-р Н. як непринятий гонорар 50, д-р П. 100, Тимко Кобель 10, Проскурницький 20, Бохенська Ольга збірка 11, Семен Батюк 10, Варламова 5, Кулинський 3, Микола Гарасимець 10, Ковалишин 4, Теодор Карадій 10, Іван Пазерський 2, Грешак Дмитро 10, Кат. Ошишка 2, Рентоківна Марія 3, Пелягін Литвин 7, Адольф 5, Катерина Кривута 4, Зайшлий 3, Марія Корковська 2, Йосиф Гринців 10, Григорій Пісюра 1, Катерина Купець 2, Цинцірик 1, Марія Новак 2, Микола Смоляк 2, Клеменс Міком 2, Василь Гардоль 1, Марушак Явна 2, Капнак 10, Ошишко Михайло 2, Савка 10, Павло Ковальський 2, Араска 4, Охенда 2, Сідор 3, Кипець 4, Паска 4, Мисакова 4, Пусевна 4, Маруся Борис 3, Максимак 10, Хмільовська 10, Добрянська 5, Ошишко 5, Стефан Сиронюк 10, Мундяк 2, Штайцер 10, Гнатів 2, Вікторія Конківська 2, Возк Семен

20, Турковий 5, Хомік Семен 20, Гардачевський Андрей 10, Костюк Іван 20, Котик 20, Сенишин 5, Подемич 6, Скопеч 5, Сайкевич 5, Яцків 5, Теодор Кривий 4, Мусакова 4, Масол 20, Романюх 10, Гриців 10, Качоровський 6, Берич 10, Розек 2, Плясюк 4, Ференц 3, Михайло Мацейко 5, Змій 6, Змай 14, Рах 2, Кульчицька 10, Добринська 6, Зарнаганський 10, Ковалик 10, Йосифа Семаноківна 20, Розалія Змій 4, Солецька 10, Анна Гриців 10, Литвин Теодор 4, Сурак 10, Біликовська 3, Катерина Гаврисків 205, Василь Білецький 25, Бачинський 10, Завадська Ольга 10, Дівнич Ольга 10, Володимир Федорович 30.

— „Ukrainska olazka“ („Українське питання“), брошуру Я. Нечаса про українські справи з чеської мови, про яку була поміщена згадка в 17. ч. „Вперед“, можна дістати в обох українських книгарнях у Львові, в ціні по 1 кор. 50 сот.

— Наших львівських передплатників просимо пожити відбирати газету особисто, бо пересилка тепер дуже утруднена. — Адміністрація.

— Просимо всіх, хто їде чи їде на провінцію, забрати з собою „Вперед“, бо через недостачу комунікації, не можемо розсилати нашої газети. Просимо зайти до адміністрації (вулиця Руська ч. 3, 1. поверх).

Ширіть скрізь свою робітничу газету, передавайте її з хати до хати, з рук до рук!
Збирайте складки на пресовий фонд „ВПЕРЕДУ“!

Оголошення приймається по 2 корони за один петітовий рядок. За зміст оголошень редакція не відповідає.

До працьодавців! Хто потребує робітників і робітниць, нехай оголошиться в адміністрації „Впереду“. 4—10

Печі і кухні кафлеві усталили нові та переставляють, направляють і чистять зі сажі — Юліан Оглі, Львів, вул. Руська ч. 1. 3—8

Млинки до мелення всякого зерна на крупі й мукі продає по 150 К. інж. Я. Вінцковський, вул. Новий Світ ч. 20. 1—10;

СОНІЧКЪ РАТНЕРЪ, ОДЕССА.

Дорогий, дай звістку, здравіє, через українську газету в Одесі, прося перепечатати во львівській українській газеті „Вперед“. Будь спокійна, я здорова, все время во Львові. Очень прошу Розалію Івановну Антасю не оставлять Тебя до моего приезда. — „Одескія Новости“ прошу перепечатати. 2—4

ВАСИЛЬ РУДИЙ в ПІДГАЙЦЯХ. Коли Манько в дома, нехай чекає на батька. Дайте знати, чи Ви здорові. — Пісарек. 7—7

ВАСИЛЬ МИХАЙЛОВИЧ ГНАТКЕВИЧ, ученик VI кл. гімназ. П. української гімназії в КИЇВІ. Славо! Дай знати о собі, чи живеш. — Люба. — (Хто мавби відомість о нім, хай повідомить редакцію „Впереду“.) 6—10

ПЕТРУШЕВИЧ — БЕРЕЖАНІ. Зосі, Андрійко і його братчик здорові. — Іван. 4—5

БОРИНИЧІ, УЧИТЕЛІ ШКОЛИ. Прошу повідомити Катрука і мою жінку, що я здоров і перебуваю у брата. — Монца. 4—12

Нуся і Настя просять дуже читати „Впереду“ повідомити ДІДИЧІ в ЛІНІЦІ ГОРІННІЙ пов. Рогатин, що здорові і просять о відповіді. 4—5

Хто має яку відомість про ТАДЕЯ ВІШОПА, австрійського рітмайстра, прошу повідомити: вулиця Вінц. Поля ч. 12. 4—6

МАТКОВСЬКИЙ, ЛІПОВИЦІ — ПЕРЕМІШЛЯНИ. Ми всі здорові. — Гали. 4—4

О. ЗАЛУЖНИЙ, ПОТІК. Ми здорові ситі, цілі. П. Г. опикується нами. Прикраси жадної не було. — Діти. 4—5

ВЛОДКУ! Живем здорові. Ждемо вістий від Тебе. Мечка Оссовська. Інші часописи прошу о передрук. 3—3

ВОЛОДИМИР МАЛІШЕВСЬКИЙ, Красне-Броди-Тернопіль. Займися Ромком і новим його з Вишени. — Гали. 3—6

КАЛИНЕВИЧІВ в Камінці Струмилівій просить повідомити, що ми здорові у Львові. — Целіна Розенкранц. 3—3

ЛІПЦІНСКА, Броди. Добре мені у Олі і Галі Насальських, Львів, вул. Шептицьких ч. 82. П. п. — Миська. 3—3

Прошу знайомих о повідомлення мого жени, яка перебуває у МОГИЛЬНИЦЬКОГО в Джурині поштою Обертін, що ми всі троє здорові у Львові. Інші часописи просять о передрук. — Михайло Руденський. 3—3

Прошу повідомити Дра ГНАДА ЛЕВЕНТЕКА в Стрию, що отець хорий, просять його, щоби приїхав. 3—7

VACUUM OEL et Co. Прошу дати знати директорові Гарфунгтеві, що жена і діти а також родина Зелінгер здорові. Завідомити родину. 2—3

О. ТИСОВСЬКИЙ, КАЛУШ, ГАРАСЕВИЧ, ЧЕРНІВ, ВУКАЧІВЦІ. Маня і донькою Оленою здорові. — Ізидор. 2—7

Д-р ПЛІНИЦЬКИЙ, ДРОГОВИЧ. Ми здорові. — Петро. 2—3

М. РОГУЦЬКИЙ, КУПНОВИЧІ. Я у Львові, здоров. — Іван. Інші часописи просять о передрук. 2—3

САЛЯМОН ШУСГАЙМ, СТАНІСЛАВІВ, Гіллера ч. 11. Бернгард, Дора і Адела здорові і в посіданню всіх річій. Живуть у Львові у Брандів. Станіславівські часописи просять о передрук. 2—2

Хто має яку відомість про УСС. ВОЛОДИМИРА МОСОРУ, звонить ласкаво донести до „Впереду“. Інші часописи просять о передрук. 2—3